

ΟΙ ΜΑΜΑΔΕΣ ΧΕΛΩΝΕΣ ΜΙΛΟΥΝ ΣΤΑ ΜΙΚΡΑ ΤΟΥΣ (της Ειρήνης Βενιού)

Επιστήμονες κατέγραψαν υποβρύχια «χελωνοκουβέντα». Σύμφωνα με τους επιστήμονες, το κάλεσμα της μαμάς ενδεχομένως να προσφέρει στο χελωνάκι πολύτιμη καθοδήγηση.

Μπραζίλια

Με έξι διαφορετικούς ήχους φαίνεται ότι επικοινωνούν οι χελώνες του Αμαζονίου, υποστηρίζουν τώρα επιστήμονες από τη Βραζιλία.

Συγκεκριμένα οι ερευνητές κατάφεραν να καταγράψουν υποβρύχιες «συνομιλίες» ανάμεσα σε θηλυκές χελώνες και μικρά χελωνάκια, διαπιστώνοντας εκτεταμένη επικοινωνία κυρίως κατά την άφιξη των μικρών στο νερό, μετά την εκκόλασή τους. Πρόκειται για την πρώτη φορά που εντοπίζονται στοιχεία τα οποία αποδεικνύουν την παροχή γονεϊκής φροντίδας στο συγκεκριμένο είδος.

Σύμφωνα με τους επιστήμονες, το κάλεσμα της μαμάς ενδεχομένως να προσφέρει στο χελωνάκι πολύτιμη καθοδήγηση.

Όπως δημοσιεύουν στο επιστημονικό έντυπο «**Herpetologica**», οι ειδικοί κατέγραψαν ηχητικά ντοκουμέντα τα οποία αποκαλύπτουν ότι οι χελώνες του γλυκού νερού ενδεχομένως να έχουν πιο περίπλοκους κοινωνικούς δεσμούς στη ζωή τους από ότι πιστευόταν ως σήμερα.

«Κωστάκη, έλα στη μανούλα»

Η μελέτη πραγματοποιήθηκε στον ποταμό Τρομπέτας στον Αμαζόνιο μεταξύ 2009-2011 από ερευνητές της **Εταιρείας για την Προστασία της Άγριας Ζωής** (Wildlife Conservation Society – WCS) και του **Εθνικού Ινστιτούτου Έρευνας του Αμαζονίου** (INPA).

Το ηχητικό υλικό ελήφθη με τη βοήθεια ειδικών μικροφώνων και υποβρύχιων υδροφώνων. Από αυτό προέκυψαν συνολικά 250 επικοινωνιακά σήματα μεταξύ των χελώνων. Αναλύοντας το υλικό, οι ερευνητές μοίρασαν τα υποβρύχια «καλέσματα» σε έξι διαφορετικές κατηγορίες, βάσει των συμπεριφορών από τις οποίες συνοδεύονταν κάθε φορά.

«Η ακριβής μετάφραση των συγκεκριμένων ηχητικών μηνυμάτων δεν είναι ξεκάθαρη, ωστόσο πιστεύουμε ότι οι χελώνες αντάλλασσαν πληροφορίες μεταξύ τους» εξηγεί η δρ **Καμίλα Φεράρα** από το πρόγραμμα της Εταιρείας για την Προστασία της Άγριας Ζωής της Βραζιλίας.

«Πιστεύουμε ότι σε γενικές γραμμές ο ήχος βοηθά τα ζώα να συγχρονίζουν τις δραστηριότητές τους κατά την περίοδο της ωοτοκίας» προσθέτει.

Σύμφωνα με τους επιστήμονες, το ύφος των ηχητικών μηνυμάτων άλλαζε ανάλογα με την συμπεριφορά των χελωνών. Για παράδειγμα, οι «συνομιλίες» ήταν διαφορετικές όταν οι ενήλικες χελώνες έπεφταν στο ποτάμι με σκοπό τη μετανάστευση και διαφορετικές όταν συγκεντρώνονταν μπροστά από τις όχθες όπου γεννούσαν τα αβγά τους. Η επικοινωνία πάλι άλλαζε ύφος όταν οι μαμάδες περίμεναν την άφιξη των μικρών τους στο νερό.

«Οι μαμάδες περιμένουν τα μικρά τους» αναφέρει η δρ Φεράρα. *«Χωρίς τους ήχους αυτούς, τα μικρά λοιπόν ενδεχομένως να μην γνωρίζουν προς τα πού πρέπει να κατευθυνθούν».*

Πηγή/φωτό: Το Βήμα, tonima.gr